

1.

ŽIVLJENJEPIS

Rojen sem 27. 3. 1951 v Mariboru. Otroštvo sem preživel najprej v Lutvercih pri G. Radgoni, kjer so starši imeli bivališče in zaposlitev, nato pa sem se zaradi oddaljenosti do osnovne šole preselil v G. Radgono k starim staršem. Po preselitvi staršev v Celje leta 1959, kamor je očeta pritegnila poklicna pot, sem pričel obiskovati osnovno šolo Franja Vrunča na Hudinji. Aktivno sem pričel igrati nogomet pri tedanjem Olimpu, svoje tehnične sposobnosti pa sem razvijal ob mentorju Vinku Pevcinu. Po končani osnovni šoli, v kateri nisem "briljiral", sem se zaradi dovolj močnih osebnih interesov vpisal na Tehnično srednjo šolo v Krškem, kjer sem obiskoval razred elektronike. V tem času sem bil aktiven glasbenik in atlet, v internatu pa sem vodil interni radio. Zaradi nemogočih razmer treninga v Krškem sem dokaj hitro opustil tudi treninge pri AD Kladivar ob koncu tedna, kot glasbenik pa sem bil član tisti čas progresivne rock skupine, ki se je odpovedala "papagajstvu" slovenske glasbene scene in uveljavljala, za ceno lastnega obstoja, tekste v materinem jeziku. Elektrotehnično šolo sem zaradi te preokupacije seveda končal slabše, kot bi pristajalo ambicijam mojih staršev. Zatem sem nekaj časa sanjaril o poklicni poti glasbenika in do prvih spoznanj je moralo preteči kar tri leta. Vojaško obveznost sem nastopil zaradi svoje hitre odločitve kot "mašinski inženjerec", svojo vojaško obveznost pa sem preživel v Obrenovcu, kjer je bila moja matična kasarna, v Sarajevu, Valjevu in Beogradu. Zaradi nagradnega dopusta sem se vrnil domov pred novoletnimi prazniki leta 1973. Svoje poklicno-glasbene ambicije sem pokopal s svojo prvo zaposlitvijo na PTT Celje, kjer sem

sprejel dela in naloge tehničnega risarja v času nadomeščanja. Naključje pa je hotelo, da sem že v prvem mesecu zvedel tudi za honorarno zaposlitev na Radiu Celje, ki je bil pravzaprav moja "poklicna tarča". In tako sem bil torej devet mesecev honorarno zaposlen na Radiu Celje, stalno zaposlitev pa sem prekinil in na jesen istega leta zaradi prekinitve bolniškega staleža delavca, ki sem ga nadomeščal, našel novo, moji izobrazbi in sposobnostim primernejšo, v Cinkarni Celje. V tej delovni organizaciji sem opravil tudi pripravništvo, vendar sem takoj po pripravništvu našel zaposlitev v Velenju, kjer so mi ponudili tudi stanovanje.

Po ločitvi svojih staršev sem bil zaradi razmer prisiljen živeti z očetom, s katerim pa se nisem strinjal glede viziranja življenjske poti. Zaposlitev v Centru za informiranje, založništvo in propagando je predstavljala dramatično obdobje za moj intimni idealizem, ker ga je nasilno prekinjala realsocialistična oblast, oziroma nekateri subjekti tedanjih političnih sil, s katerimi je prijateljeval moj direktor. Kot predsednik delavske kontrole sem odkril mnogo kraj družbenega imetja, kar me je stalo toliko podtikanj in provokativnih položajev, da sem zamenjal svojo optiko do okolja. Kvalifikacija moje "neposlušnosti" je bila: politično oporečen in zato ne more opravljati odgovornega dela kot tonski tehnik na Radiu Velenje. Čas med razpravami na sodiščih združenega dela in tožilstvih ter pri advokatih sem izrabil za poglobljeno branje in utrjevanje duhovnosti. V tem času je na mene najbolj vplivalo branje indijske filozofije v redakciji Čedomila Veljačiča, kar se je mnogo let kasneje odražalo kot motiv za vpis na Filozofsko fakulteto, vendar študija filozofije nisem kasneje niti prav začel. V času spora s Centrom za informiranje, založništvo in propagando se mi je ponudila možnost zaposlitve na osnovni šoli Antona Aškercja, kjer je moje reference zastopala honorarna napovedovalka, sicer pa tajnica te šole. Izziv sem sprejel, poučevati sem pričel tehnično

vzgojo z nadomeščanji fizike. Vpisal sem se tudi na Pedagoško akademijo v Mariboru. Na šoli sem vodil tehnični krožek, sodeloval pri projektu Kino kluba Gorenje in vzdrževal AV sredstva. V Domu učencev, kjer sem imel svoj prvi atelje, sem vodil likovni krožek za dijake srednjih šol, kar je imelo za posledico nekaj krajših študijskih potovanj. Svojo afiniteto do likovnosti sem dokazoval tudi v sodelovanju s kiparjem A. Jerčičem, s katerim sem izdeloval skulpturo, ki zdaj stoji v Hakone muzeju v Osaki. Leta 1975 sem izdal prvo zbirko pesmi, leto dni kasneje še drugo. Temu so sledile še številne literarne oddaje na radijskih postajah v Celju in Ljubljani. Pisal sem tudi tekste za rock skupine, nekaj jih je uspelo prebiti kritično miselnost na Radiu Ljubljana in TV Zagreb. Po smrti očeta, ki je živel zadnje mesece ob meni v Velenju v domu upokojencev, sem si pričel ustvarjati bivanje zopet v Šmarjeti. Vmes sem se poročil in zaradi ženine bolezni bil nekaj let onemogočen v kakšnem kreativnejšem delu, ker je tudi otrok potreboval očeta. Zaradi slabih stanovanjskih razmer sem se moral odločiti za gradnjo, čeprav ta misel ni nikoli prej imela prostega vstopa v mojih perspektivnih pogledih. Gradim še danes. Počasi, mukoma. Ko sem se zaposlil v Celju, da bi lahko zaživel skupaj z družino, sem zaposlitev našel zopet na Radiu Celje in zopet kot tonski tehnik.

Vendar se mi je že po nekaj mesecih stožilo po šoli in sem se dal nagovoriti za delo v podaljšanem bivanju, z obljubo, da bom iz leta v leto poučeval več tehnične vzgoje. V tem času sem tudi diplomiral na Pedagoški akademiji in še v istem letu opravil strokovni izpit. Ponovno sem se začel ukvarjati s kreacijami na likovnem področju in imel več skupinskih razstav v tujini kot eden najvidnejših predstavnikov jugoslovanskega mail arta. Razstavljal sem na Japonskem, v Izraelu, Nemčiji, ZDA, Portugalski, Italiji... in Muzeju revolucije v Celju. Moje ilustracije so bile objavljene tudi v mednarodnih revijah, zadnja je izšla na Dunaju, imenovana LOG.

Na osnovni šoli, kjer zdaj poučujem, se ukvarjam kot mentor z nadarjenimi učenci v krožkih robotike in elektronike. Poučujem tehnično vzgojo, vzdržujem video tehniko in akustiko. Imam vso podporo za ustvarjalno delo; najrajši sem inovator.

Stane Klančnik

**

2.

ZAKAJ LAHKO SKLEPAM, DA SEM PRAVI KANDIDAT

- znam se dogovarjati, pritrjevati in načrtovati
- znam predajati odgovornost
- znam razvijati adaptacijsko pripravljenost na spremembe
- zmorem ideološke pritiske
- zmorem odpraviti transmisijsko vlogo šole za ideologije
- zmorem zaščititi intelektualno lastnino učitelja
- zmorem intelektualno držo, imenovano radikalnost
- znam razvijati plodne intelektualne konflikte
- znam graditi inovativno šolsko sceno
- znam protestirati pri šolski oblasti
- prepoznam potrebo učitelja po suverenosti
- akcije znam usmerjati z umirjeno ambicioznostjo
- znam biti pozoren do osebnih kriz
- znam biti vzgledno aktiven in kreativen
- zmorem odporen optimizem
- prepoznam avtoriteto in psevdoavtoriteto
- podpiram prevrednotenje izobraževalnih vrednot

- podpiram preoblikovanje učnovzgojnih vsebin
- zmorem ustvariti kulturo pozitivne selekcije
- zmorem paradigmo šole
- zmorem neavtorsko vodenje
- zmorem identificirati realen didaktični položaj
- zmorem izzivati kritično maso kolektiva
- zmorem postavljati zaupanje proti birokraciji
- zmorem odpraviti hiperadministriranje
- zmorem uživati v individualizmu
- znam negovati pripadnost kolektivu
- znam povečati občutljivost za samokritiko
- zmorem na novo definirati profesionalno etiko učitelja
- znam upoštevati načelo postopnosti ob novostih
- znam razumeti življenjske cikle kolektiva
- zmorem delovati brez lastnih interesov
- na spremembe v okolju se znam odzivati angažirano
- zmorem predstavljati novo razsežnost kakovosti: stanje duha
- zmorem pospeševati osebni razvoj
- znam biti tolerant do manj uspešnih
- zmorem dobro percipirati probleme okolja
- zmorem dobro artikulirati mikroklimo
- zmorem energijo empatije
- zmorem nekaj marketinških prijemov
- zmorem pomoč pri novi tehnologiji
- zmorem gospodarsko obvladovanje okolja
- zmorem neposredno delo z učenci

**

3.

POJAV PRAVEGA MOŠKEGA V RAVNATELJU

Ne prikrivam svojih let.
Ne prikrivam svoje teže.
Nikoli še nisem neuspešno hujšal.
Ne trdim, da nikoli ne bom hujšal.
Za volanom sem miren.
Znam ločiti igro razpoloženja od provociranja.
Provociram, ker imam to za igro razpoloženja.
Ne preganjam kadilcev.
Ne bojijo se me ne otroci ne učitelji.
Nikoli ne izsiljujem prijaznosti.
Imam košate lase ali "pa jih sploh nimam".
Najraje pijem kakav.
Ne berem nagrajenih knjig.
Rad berem francoske nadrealiste.
Vedno imam pri sebi gotovino.
Vem, da denar ni denarno vprašanje.
Umetnin ne kupujem zaradi umetnikov ali starih tapet.
Ne gledam filmov, iluzijo živim samosvoje.
Ne nosim spalne srajce z žepkom za strankarsko knjižico.
Ob postelji nimam telefona.
Nikoli nisem vzvišen in neprijazen, če to ni izrecna želja.
Držim svojo obljubo.
Nikoli ne obljubljam, česar si ne želim.
Prenašam slabo voljo sodelavcev.
Dobro voljo celo vzpodbujam.
Prevzamejo me ljudje, ne pa njihovi naslovi in položaji.
Nikoli se ne obotavljam priznati, da česa ne razumem.
Nikoli se ne hvalim, da sem uspešnejš.
Ne spoštujem prevelikega spoštovanja.

Ne cenim jalovih ravnateljev.
Ne izdam žensk, s katerimi sem spal, razen če to same
želijo.
Zvest sem svoji ljubici.
Ne trdim, da je zgrešeno, da sem se prav z njo poročil.
Svoji ženi ne obešam za vrat osebnega detektiva.
Zasebnega življenja ne zaupam medijem.
Ne pišem spominov.
Ne pišem avtobiografskega dela o političnih mrhovinar-
jih.
Ne jem rib le zato, ker jih je jedel tudi Marx.
Nikoli mi ni preveč svobode.
Najraje podpišem, da sem oddal dokumentacijo.
Se dobro intelektualno razvijam tudi med učiteljicami.
Vedno vabim ljudi, čeprav sem samotar.
Najljubše mi je stanje ustvarjalnosti.

Stane Klančnik
